

EX

FILM HUDBA DIVADLO ART KNIHY CD NA TAHU EURO

KDE JSEM? - HOME - DIVADLO

COKOLIV

KDEKOLIV

KDYKOLIV

PIED

KALENDÁŘ

« KVĚ 2008 »

28	29	30	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

REKLAMA

**AUKCE
NA
BLESKU**

BLOUMĀNI

BOUREK Obecně mám

Foto: Archív Divadla Petra Bezruče

TŘI SESTRY - DERNIÉRA

NESNESITELNÁ TÍHA BYTÍ

Výrazně stylizovaná inscenace je od počátku nesmlouvavým atakem první signální soustavy. Vše je přemrštěné a v podivné křeči. Hlavní ženské hrdinky, které touží opustit nudu provincie, vypadají jako panenky na hraní v nemožně oranžových šatičkách. Nejmladší Irině trůní ve vlasech mašle jako od Šebestové. Vše se navíc děje v pokoji přeplácaném slunečnicovými obrazy od van Gogha a figurkami porcelánových jelenů. Z takového prostředí by zatoužil prchnout snad každý. Inscenační tým bezohledně útočí na uši a oči, ale také na dobrý vkus, aby ke konci vše náhle ustrnulo. Za své berou nejen dívčí sny a předsevzetí, herci metají do hlediště věty rozervané z dialogů. A celý ten kolotoč v závěru nabízí výtečnou tresť čechovovského vesmíru, který ústí do zvláštní melancholie nad nevydařeností lidských existencí.

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV: TŘI SESTRY

PŘEKLAD: LEOŠ SUCHAŘIPA » REŽIE A HUDBA: JAN MIKULÁŠEK » DRAMATURGIE: ILONA SMEJKALOVÁ » SCÉNA A KOSTÝMY: MAREK CPIN

DIVADLO PETRA BEZRUČE » 28. ŘÍJNA 120 » OSTRAVA » WWW.BEZRUČI.CZ »
PREMIÉRA 27. 5. 2006

televizi docela rád. Hlavně různé soutěže, reality shows a celkem dost i zprávy. Baví mě koukat se na lidi — jak se jmenujou, o čem mluvěj, co si myslěj. Většinou je to dost vtipný. Na Nově jsou v tomhle ohledu zprávy nejzábavnější, ze všech televízí tam nejvíc dávaj' prostor názorům „z lidu“. Zobrazit více ...

Luboš Mareček

Autor je divadelní kritik MF DNES Brno

REKLAMA

Chceš lepší práci?

IQ test používaný u pohovorů zjistí , jaký si zasloužíš plat.

Zkus ho!

www.iq-test.cz

Praha - Brno za 1 Kč

Objednejte si autobusovou jízdenku z Prahy do Brna online za 1 Kč!

www.Megabus.cz

Domy podle angličanů.

25 minut od centra Prahy - Kralupy, za 3,26 milionu s pozemkem a DPH.

www.kralupyresort.cz

Bydlení u Prahy - Lešany.

Luxusní řadové domy - anglický styl od 2,82 milionu s pozemkem a DPH.

www.lesany.cz

Reklamy Google

SET

EVF

IND

IGO

LOII

ADD

EX

TAM
souč
doku
ředě
někc
Entr
na s
rasis
prole
zabý
se č
míry
odpc
útok

REK

KONTAKT INZERCE RSS

©:

Datum: 26.05.2006

Autor: MARTIN JIROUŠEK

Zdroj: Mladá fronta DNES

Strana: 05

roč. 17, č. 122, s. 25

Čechova nastudují jako dryák

Netradiční vizi klasické hry Tři sestry připravuje v Divadle Petra Bezruče režisér Jan Mikulášek

Ostrava - Anton Pavlovič Čechov ve speciální úpravě pro teenagery? Nebo návrat k původní komické podstatě Tři sestry? Tyto otázky budou rozřešeny až na sobotní premiéře inscenace slavné hry, kterou nastudoval soubor Divadelní společnosti Petra Bezruče v Ostravě.

Klasická hra bývá vykládána obvykle jako tragikomický boj mezi životní realitou a sny. To s sebou nese řadu klíšé.

„Čechov je má dávná láska snad proto, že se v něm objevují zárodky absurdního dramatu. Provozovala mě zejména inscenační tradice v Čechách, která je konzervativní, a navíc tato hra nabízí nádherné herecké příležitosti,“ uvádí důvody pro inscenování mladý režisér Jan Mikulášek. „Postavy tři sestry se ke ztvárnění dávají herečkám vždy až za odměnu, jsou to většinou čtyřicátnice. My jsme naopak obsadili mladé herečky, jejichž reálný věk odpovídá věku postav,“ říká dramaturgyně divadla Ilona Smejkalová.

Divadelníky také zaujala modernost Čechova. To, že hra má půdorys burlesky nebo vaudevilu. „Na jevišti oživím dryáčnickou poetiku, bafání na sebe a vše komické kolem nevěry. Bude to ten pravý Čechov, protože jeho posty jsou velmi aktivní, některé až příliš, jsou to lidé vášniví, někdy až hysteričtí,“ pokračuje režisér, který je zároveň uměleckým šéfem zdejšího souboru.

Divadlo Petra Bezruče je známo tím, že se stále více soustředí na mladého diváka, který spíše než do kamenného divadla zavítá na nedalekou Stodolní ulici, protože je pro něj přednostnější zábava.

„Kdo zná verzi Tři sestry z Národního divadla moravskoslezského, bude překvapen, jak různé přístupy ke klasickému textu je možno zvolit. Bude to živé a bizarní představení,“ podtrhává režisér.

Tvůrci inscenace se dokonce pro svůj záměr rozhodli původní text vykrátit o nudné a rozvláčné pasáže.

„Nechtěli jsme rozehrát ruský kolorit, právě on totiž svádí k rozvláčnosti, některé vedlejší postavy se zde vůbec neobjeví, Bude to na způsob zábavné frašky. Sám Čechov se po napsání textu přeci podívoval, že napsal spíše komedii. Takže doufáme, že jsme se po více než 100 letech vrátili k jeho původní představě, kterou o Třech sestrách měl,“ dodává dramaturgyně.

Překlad hry pochází z pera uznávaného rusofila Leoše Suchařípy. V hlavních rolích vystoupí: Jan Vlas, Petra Bučková, Markéta Haroková, Tereza Vilišová, Dita Zábranská j. h., hostující Tomáš Jirman nebo Pavel Liška a další. Premiéra bude v sobotu v 19 hodin.

Foto popis| TŘI SESTRY. Režisér Jan Mikulášek nastudoval s herci ostravského Divadla Petra Bezruče hru Tři sestry.

Foto autor| FOTO: MAFA - JAROSLAV OŽANA

příloha

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - severní Morava a Slezsko

Datum: 01.06.2006

Autor: Jiří P. Kříž

Zdroj: Právo

Strana: 13

roč. 16, č. 127

Čechovovy Tři sestry znovu a zase jinak

V Divadle Petra Bezruče si na klasické dílo světového dramatu posvětil Jan Mikulášek

Chválabohu v muzeích ocitly se interpretace Antona Pavloviče podle Stanislavského, s nímž míval sváry už sám autor, který trval na tom, že píše komedie, zatímco mistr superrealistických scénických teorií mu z nich vařil neslaný, nemastný guláš nudy.

Jak na Čechova, na jeho Tři sestry, na to se prosím račte obtěžovat do Divadla Petra Bezruče. Litovat nebudete. Nebohých sourozenců trápících se v provinčním městečku širé Rusi a toužících uskutečnit jalovějící sen - odjet do Moskvy - se totiž ujal Jan Mikulášek. Ten už má v Ostravě (Caligula, Královna Margot, Sladký život a jiné kousky v NDM i u Bezruče) zvučné jméno. Zůstal přítom na dnes už klasickém převodu Tří sester z dílny Leoše Suchařípy.

Fraška i komiks

Mikulášek znovu stvrdil na sobě nezávislé, ale duchovně blízké příbuzenství s druhým pólem rozkřídlující se, stále ještě nejmladší režisérské generace - s Viliamem Dočolomanským (Cena A. Radoka za nejlepší inscenaci roku 2005 -Sclavi/Emigrantova píseň jeho souboru Farma v jeskyni). V příbuzenství choreografičnosti jejich prací, Mikulášek navíc se schopností doprovodit své inscenace komponováním znamenité muziky.

Vynikající hudební předěly, něco mezi orchestrionem a tématem zběsilého bláznovství. A známý Mikuláškův (a Dočolomanského) protipohyb či spíše jenom záškrub - to například při každé zmínce aktérů o Moskvě. Absurdnost pinožení a pachtění od ničeho k ničemu, tlachavost nazývaná „zafilozofováním si“. Vše na scéně v kvapíkovém tempu, fraška někdy přesahuje až do komiksového stylu - předsoubojový nicotný spor Tuzenbacha a Soleného. Mezitím posmutnělá zastavení: Zmarněnost kariéry vojenského doktora Čebutykina, Tuzenbachovo vzpomínání na seznámení s Irinou. Jen Fedotov, Morávek a Lébl umí (uměli) stejně naléhavě vykreslit atmosféru zhoubné ruské nehybnosti. Mikulášek s romantickými, pro změnu klavírními motivy nebo se zcizujícím popěvkem Ved' mě dál, cesto má...

Také herci na jedničku

A jak umí režisér na scéně budovat vztahy! Od prvního vstupu avizuje spojení Máša -Veršinin, Irina - Tuzenbach, Natálie - Prozorov, snad i Olga - Kulygin. Nevyhýbá se jenom na první pohled karikující symbolice - staroruská čelenka chůvy Anfisy...

Ničím nebyl by Mikuláškův záměr bez série exponovaných hereckých výkonů, na jejichž charakterizaci není v krátké glose místo. V očarování originální režijní interpretací aspoň výčet nezapamatovatelnějších: Markéta Haroková (Olga), Tereza Vilišová (Irina), Tomáš Dastlík (Veršinin), Pavel Gajdoš (Solený), Tomáš Jirman (Čebutykin), Kateřina Krejčí (Anfisa) Jan Vlas (Prozorov), Dita Zábranská (Irina)... Jednička s hvězdičkou, Bezruči!

Foto popis| Zleva Dita Zábranská (Irina), Tereza Vilišová (Máša), Kateřina Krejčí (chůva Anfisa).

Foto autor| Foto PRÁVO - Jiří P. Kříž

Regionální mutace| Právo - Severní Morava

Datum: 27.05.2006

Autor: Aleš Honus

Zdroj: Právo

Strana: 17

roč. 16, č. 123

Tři sestry si u Bezručů obléknou trochu jiné šaty, než je zvykem

Slavnou hru Antona Pavloviče Čechova Tři sestry nastudoval soubor Divadla Petra Bezruče v Ostravě. Po sérii čtyř velmi současných titulů tak divadlo uzavře sezónu klasickým ruským dílem ze sklonku 19. století. Premiéra představení je připravena na sobotu od 19 hodin.

Insceňátoři se rozhodli vycházet z překladu Leoše Suchařípy, který ale doznal několika korekcí. „Naše inscenační úprava co nejvíce potlačuje dobové i zeměpisné zařazení. Nejde nám o nějakou násilnou aktualizaci, spíše o zvýraznění prvku bezčasí, pro Čechova velmi typického,“ uvedla dramaturgyně Ilona Smejkalová.

Režisér Jan Mikulášek řekl, že z textu vyškrtl několik pasáží, byly vypuštěny i tři menší postavy. „Tři sestry se často vykládají jako příběh o lidech, kteří nejsou schopni žádné akce a nečinně setrvávají v přítomnosti. My si jednotlivé postavy vykládáme jako lidi vášnivé až hysterické. To, že se jim nedaří naplnit životní sny, v nich vyvolává depresi a pocit destrukce, ale jsou to podle mne lidé aktivní,“ řekl režisér.

Insceňátoři tvrdí, že se hru snažili pojmout trochu jako zábavnou frašku, protože právě takovou představu Anton Pavlovič Čechov o Třech sestřích měl. I v obsazení mladými herečkami (Markéta Haroková, Tereza Vilišová, Dita Zábranská) budou Tři sestry u Bezručů blízké představám autora.

Čtvrtého sourozence Andreje si zahraje Jan Vlas, v roli vojenského lékaře Čebutykina diváci uvidí hostujícího Tomáše Jirmana.

příloha

Regionální mutace | Právo - Severní Morava

Své hry považoval
původním
povoláním lékař,
jinak jeden
z nejhranějších
světových
dramatiků Anton
Pavlovič Čechov,
za komedie a chtěl,
aby se hrály jako
rozverná
vaudevilly.

KATEŘINA KOLÁŘOVÁ

Premiéra Jak udělat ze Tří sester komedii

TŘI SESTRY A BRATR Ostravské představení Tří sester je celé laděné do oranžové barvy a nebojí se vtipů

V rukách režiséru Čechovovy hry často těžknou, plní se zádušnou melancholií a rozechvívají se tóny tesklivých ruských písní – dumek. K původnímu záměru dramatika se nyní vrátil režisér Jan Mikulášek, jehož inscenaci Tří sester právě uvádí ostravská Divadelní společnost Petra Bezruče.

„Na začátku jsme věděli, že chceme udělat hravou, trochu bizarní komedii, že musíme najít prostředky, jak se vypořádat se zdánlivou nedramatičností děje a že nesmíme zanedbat také formální složku inscenace,“ říká Mikulášek. Na Čechovi obdivuje právě schopnost nenásilně sloučit prvky komické i vážné.

„Mrzí mě, že v české čechovovské inscenační tradici se většinou přehlížejí groteskní motivy jeho her. Naším východiskem při výkladu mnoha situací byla myšlenka, že člověk zahleděný do svých tužeb, člověk zasažený láskou či člověk nešťastný bývá často navenek velice komický. Bývá to proto, že je tak soustředěný na sebe a na své city, že nedokáže přirozeně reagovat na běžné podněty zvenčí a nakonec se chová jako hysterický klaun. Něco z cirkusové poetiky se proto objevuje i v našich Třech sestřích,“ vysvětluje režisér.

Čechov ovšem často slouží také jako trampolína režiséřské fantazie: Michal Dočkal nechal sestry Irinu, Mášu a Olgu hrát herečkami ve věku babiček, Vladimír Morávek vy-

bavil hrdiny líčením, parukami i pohyby figur z panoptika, bulharský režisér Stoyan Kambarev zase postavy umístil do nevlídné nádražní čekárny, kde se čeká na nikdy nerealizovaný odjezd do Moskvy.

Sestry v oranžovém

Také Jan Mikulášek se chtěl vyhnout asociacím na ruské prostředí. „Pokud se na scéně objeví cokoliv připomínající Rusko, je to vždy s ironickým podtextem. Všechny na divadle tisíckrát viděné hry s vodkou, lidovými písněmi, všechen tento folklor podle mě svádí ke klišé, obecným a naivním představám,“ míní režisér. Ve spolupráci se svým dvorním scénografem Markem Cpinem zasadil příběh do nevzhledného, do oranžova laděného bytu, v němž na stěnách visí reprodukce van Goghových Slunečnic. „Řekli

„Čím více se pachtíme za našimi sny, tím více se nám vzdalují“

jsme si, že musíme být hraví, což se asi nejvíce odrazilo v jemně stylizovaných kostýmech a v barevnosti celé výpravy,“ komentuje výpravu Mikulášek. Na jevišti se jednou objeví i školní mapa Československa, občas projede vysavač.

Mikulášek však odmítá názor, že Tří sestry potřebují výrazné aktualizace. „Vysavač a mapa nejsou aktualizace, ale spíše naše nezodpovědné žerty. Čechov se často uvádí právě proto, že jeho hry i bez razantního výkladu režiséra samy o sobě v kaž-

dé době rezonují. Neměl jsem důvod hledat křiklavé aktualizace. Vezměte například Andrejův závěrečný monolog, v němž říká: „Naše město má sto tisíc obyvatel, ale není mezi nimi žádný, kdo by se nepodobal ostatním. Všichni jenom jedí, spí a umírají...“ a běhá vám mráz po zádech, ať žijete v Brně, Ostravě či v Plzni.“

Přítomnost jako vyhnanství

Dramaturgyně Ilona Smejkalová navíc upozorňuje, že jakési bezčasí je pro dramatika typické: „Samotný příběh Tří sester není prvořadý. Těžké výpovědi Čechov přesunul z vnějšího dramatického děje na vnitřní dění. Řeč mužů i žen ve Třech sestřích je izolovaná, jejich dialogy jsou spíše přerušované monology, nikdo nikoho neposlouchá. Anton Pavlovič zachytil vnitřní ži-

vot jedinců, kteří nedokážou na svou situaci nahlédnout pozitivně. Jeho hrdinové – především však hrdinky – jsou nešťastní, pouze vzpomínají na to, co bylo, anebo se upínají k budoucnosti s nadějí, že nastane radikální změna, která vyléčí bolesti jejich duší. Přítomnost je pouze přechodným mezidobím, časem vyhnanství.“

Režisér Jan Mikulášek považuje Tří sestry za nejvyzrálejší, nejrafinovanější a nejironičtější z Čechovových textů. „Čechovova schopnost několika lehkými tahy načrtnout charakter či celou situaci dospěla u tohoto dramatu k dokonalosti,“ konstatuje režisér, podle něhož je hlavním tématem hry nemožnost dosáhnout štěstí. „Štěstí pro člověka neexistuje, existuje jen touha po štěstí. Čím více se pachtíme za našimi sny, tím více se nám vzdalují.“

A. P. ČECHOV

Tři sestryDivadlo Petra Bezruče
Ostrava

2010-3

Vladimír Hulecredaktor
Divadelních novin

Zběsilé zpracování Čechova je razantní groteskou s famózně ztřeštěnými hereckými, hudebními i scénografickými špilci. Pitoreskní divadlo expresionisticky odhalovaných charakterů. Divoká jízda čechovovskou krajinou, jakých v českém divadle moc nezažijete. Tak by mohl vypadat divadelní punk.

Josef Mlejnek

divadelní kritik

Svévolný paskvil, přitroublé kašpaření, co říci jiného. Hloupé vtipy: hodiny s kukačkou, porcelánová jeleni. Skákání do škatulí, Amfisa v sarafánu s kokošником. Proč? Tak. Vylíhl se nápad. Přiznávám, že jsem o přestávce odešel.

Jan Kerbrredaktor
Divadelních novin

Razantní interpretační výklad Jana Mikuláška je zasazen na „umakartovou“ scénu s vitrínami plnými keramických kýchů. Malost prostředí vyvolává mrazivé asociace, ukáznění herci donesou štafetu pokleslosti až k posmutnělému finále. Tento „kacířský“ Čechov má chuť velice ostrého drinku.

MF Bures +
10.3.2007
s. D/10